

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

UPPSALA
UNIVERSITET

(1730) K. J. J.

Två Visor

af

JEREMIAS.

Joh. Fred. Engström

Den första:

Herr Petterssons klagan.

Den andra:

Fru Petterssons hämd.

Den första:

Herr Petterssons klagan.

Motto: »Man kan tala om qvinnan utan
att förolämpa damerna».

Af allt, som marterar min syndiga själ,
Är intet så plågsamt som hustru mins gräl,
I tid eller otid, med fog eller ej,
Ja, bara jag tänker, hon grälar på mej,
Hon grälar på mej, grälar på mej;
Jag vågar ej tänka, hon grälar på mej.

Att jag kom till verlden, ej var det mitt fel,
Fastän jag naturligtvis deri haft del.
Om händelsen gör hon får se konterfej
Af mina föräldrar, hon grälar på mej.
Hon grälar på mej, hon glälar på mej;
För jag har föräldrar, hon grälar på mej.

På maten hon lagar med stolthet hon ser,
Jag smakar den knappast, men dricker dess med,
Min grannlagenhet deråt harmar hon sej,
Och för jag ej äter hon grälar på mej;
Hon grälar på mej, grälar på mej;
Om också jag svälter, hon grälar på mej.

Naturen har skänkt mig ett glädtigt humör,
Men nog blir det utslitet förrän jag dör.
Om sakta jag sjunger singdudelidej,
Hon talar om »harpluft» och grälar på mej,
Hon grälar på mej, grälar på mej;
Om jag faller tårar, hon grälar på mej.

Det var härom sönda'n, hvar var jag, låt se,
Jo, jag var till Djurgården på Variété:
Jag drack några toddar — jag nekar det ej —,
Då skulle ni hört hur hon gräla på mej,
Hon gräla på mej, gräla på mej;
Tänk bara jag »tutar», hon grälar på mej.

Hvar menska som sofver hon synda ej plär,
Den heliga sanning vår bibel oss lär,
Men tänk er! min hustru dertill säger nej:
»Du sofver så blodet kan stelna i dej,
Ack, vaknar du ej? hör du mig säj?»
Så börjar hon genast — att gräla på mej.

Och kommer en vän någon gång på besök,
Hon helsar precis liksom bond' på ett ök;
Men skulle hon dö före mig, hipp hurrej!
Tst! kanske som spöke hon grälar på mej,
Hon grälar på mej, grälar på mej;
Jag tors intet dö — för hon grälar på mej.

Den andra:

Fru Petterssons hämd.

Mel.: Af kapis sker ju allting på jorden.

Jag har lidit, hvar skall jag trösten finna,
Jag en gift och förnärad stackars qvinna;
Som är värnlös och mild liksom ett lam.
Ingen hustru fått lida sådan skam.
Säg: hvi Pettersson gjorde du mig det?
I din visa jag skymfades — jag gret.
Men så länge jag finns på jorden kvar,
Du skall veta hvem du stungit här.

För din visa jag önskar jag blef enka,
Säg ditt nöt: har jag nekat dig att tänka?

Har jag grälat för du till verlden kom?
Är den saken ens värd att tala om?
Men du går här och mal liksom en qvarn,
Du ger katten båd' hustru din och barn;
Du är elak och dum: se det är allt;
Du är just en riktig syndapalt.

Har jag grälat för du ej vill äta?
Rår jag för att du hvarje stund vill träta?
Godt humör, — har du haft det din mes?
Som ej kunnat ens lära din katekes?
Sjung du gerna din »harpoluffs»-musik!
Drick du toddar, gör bolagskrögarn rik!
Du kan gerna få bo på Variété,
Du kan alldrig bli sämre, ditt få!

Om du sofver, du snarkar, allt du glömmet,
Är du vaken, du går ändå och drömmet,
Om ditt blod har stelnat vet jag ej,
Ty den saken har aldrig angått mej.
Dina vänner, som göra dig besök,
Har jag helsat som vore alla ök,
Ty en man som trives i ditt lag
Han bör räknas bland fyrfota slag.

Efter döden du tror jag skall söka
Att förbättra dig, samt att därför spöka.
Se'n du påstår att du ej vågar dö!
Bättre oxen än du har ätit hö!
Ack! jag har ej så ordet i min makt,
Ty jag hindras af qvinlig, blygsam takt;
Men i morgon jag tvärt till presten går:
Du få varning — se'n skiljs vi nästa år.

1001850707